

Arrest

nr. 203 243 van 27 april 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 GANSHOREN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 13 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN BEURDEN *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Onitsha, gelegen in de staat Anambra . In 1992 verhuisde u naar België. U verkreeg een verblijfstitel (C) omdat u gehuwd was met een Belgische vrouw en jullie samen drie kinderen hadden.

In 2007 reisde u naar Nigeria omdat uw vader overleden was. U werd daar aangesproken door leden van Action Congress of Nigeria (ACN) om u aan te sluiten bij hun de politieke partij.

Gezien uw woonplaats in België was, vertelde u hen dat u geen actief lid kon zijn maar dat u wel informatie of advies kon geven wanneer ze dat nodig hadden.

Sinds de dood van uw vader reisde u jaarlijks één maand naar Nigeria om uw moeder te bezoeken.

In 2015 nam u deel aan de verkiezingscampagnecampagne van Austin Chukwukere, vertegenwoordiger voor All Progressives Congress (APC). U ging van huis tot huis om mensen te overtuigen om voor APC te stemmen. Daarnaast gaf u een bedrag van 150 dollar, als financiële steun voor de partij.

Op 26 december 2016 reisde u van België naar Nigeria om de kerstperiode door te brengen met uw moeder. Op 11 januari 2017 werd u gekidnapt door vier mannen en opgesloten in een kamer. Terwijl men u ondervroeg over uw betrokkenheid en bijdrage aan de APC, werd u mishandeld en gemarteld. Op 15 januari 2017 werd u voor dood achtergelaten langs de kant van de weg. Een man genaamd, Vitus Oguji, die tevens een politieagent en familielid was van u, vond u en bracht u naar het ziekenhuis. U lag gedurende zes maanden in een coma. U werd op 21 september 2017 ontslagen uit het ziekenhuis. U volgde vervolgens een revalidatieprogramma tot 12 februari 2018. Tijdens die periode bleef u ondergedoken bij meneer Oguji. Op 27 februari 2018 reisde u met het vliegtuig, met uw Nigeriaans paspoort, naar België. U kwam aan in België op 28 februari 2017. U werd aangehouden door de Federale politie omdat uw verblijfstitel ten gevolge van uw langdurige afwezigheid in België niet meer geldig was. U werd overgebracht naar het transitcentrum Caricole, waar u op 13 maart 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Wat betreft uw verzoek om een mannelijke dossierbehandelaar omwille van de problemen die u in het verleden kende met uw ex-echtgenote (zie noties van het persoonlijk onderhoud, p.1) moet er immers op worden gewezen dat u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken geen aanwijzingen doet gelden hebt met betrekking tot eventuele procedurele noden. U maakte er overigens, op het einde van het persoonlijk onderhoud wanneer u de kans werd gegeven, geen melding van dat u tijdens het persoonlijk onderhoud verhinderd was om uw motieven naar behoren uiteen te zetten (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p.24). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Ten eerste werd vastgesteld dat u inconsistente verklaringen aflegde aan de Belgische autoriteiten inzake uw langdurige afwezigheid uit België. Zo verklaarde u bij aankomst op de luchthaven te België, op 28 februari 2018, aan de Federale Politie dat u een ongeval had in Nigeria waardoor u acht maanden werd opgenomen in het ziekenhuis. U verklaarde daarnaast dat u in maart zou terugkeren naar Nigeria (zie administratief dossier rapport Grensinspectie). Deze verklaringen komen niet overeen met uw verklaringen aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS, waar u verklaarde dat u lange tijd in het ziekenhuis was opgenomen omdat u gemarteld werd en dat u Nigeria verliet en niet kan terugkeren omdat u vreest gedood te worden (notities CGVS, p. 24 en vragenlijst CGVS). Het is dan ook vreemd dat u dit niet meteen aanhaalde wanneer de Federale Politie u ondervroeg en dat u zelfs aangaf dat u binnen afzienbare tijd terug zou keren naar Nigeria.

Dat u geen eenduidige verklaringen aflegde betreffende uw langdurige afwezigheid en uw vrees voor vervolging in Nigeria, tast uw algehele geloofwaardigheid ernstig aan. Verder dient ook te worden opgemerkt dat u laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende. U werd op 28 februari 2018 door de Federale Politie aangehouden op de luchthaven van Zaventem en diezelfde dag overgebracht naar het transitcentrum Caricole. U diende echter pas dertien dagen later, op 13 maart 2018 wanneer u een beslissing tot teruggedrijving ontving, een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Van iemand die zijn land ontvluchtte uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij al het mogelijke doet om zo snel mogelijk bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat u zo lang wachtte om u op internationale bescherming te beroepen, toont aan dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. **Van een verzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij onmiddellijk bij binnenkomst een verzoek om internationale bescherming indient en eenduidige verklaringen aflegt.**

Ten tweede zijn uw verklaringen over wie uw vervolgers waren en om welke redenen u vervolgd werd weinig concreet.

Wanneer u gevraagd werd of u wist wie de mensen waren die u kidnapten en mishandelden, verklaarde u het niet te weten (notities CGVS, p. 20). U gevraagd of u één van de ontvoerders kende, ontkende u dit. Wanneer u gevraagd werd of dit de eerste keer was dat u benaderd werd omwille van uw politiek engagement, bevestigde u dit (notities CGVS, p. 20). Wanneer u gevraagd werd hoe zij u kenden, verklaarde u dat u het niet wist en dat het ook voor u een raadsel was. U verklaarde verder dat u het gevoel had dat ze u gevolgd hadden. Wanneer u gevraagd werd hoe ze wisten dat u betrokken was bij APC, verklaarde u dat u geloofde dat ze u kenden en dat ze u moeten gevolgd zijn. Wanneer u gevraagd werd hoe ze wisten dat u in Europa leefde, verklaarde u opnieuw dat ze u gevolgd hebben (notities CGVS, p. 21). U verklaarde dat u denkt dat ze u volgden in de periode tussen kerst en de kidnapping (11 januari 2017)(notities CGVS, p. 19-20). U verklaarde echter nooit te hebben gemerkt dat u gevolgd werd en verklaarde zelfs dat u in die periode geen politieke activiteiten deed (notities CGVS, p.19). Iets later verklaarde u dan weer dat ze u gevolgd hebben in de periode van de verkiezingen in 2015 (notities CGVS, p. 20). Uw verklaringen over dat ze u gevolgd hebben zijn louter speculaties. Hoe dan ook, slaagde u er niet in om **concreet te maken wie u gedurende vier dagen gevangen hield, folterde en voor dood achter liet op de snelweg en hoe deze personen u kenden.**

Wanneer u gevraagd werd waarom ze u mishandelden en kidnapten, verklaarde u dat u denkt dat het door uw activiteiten met APC kwam en dat u denkt dat ze u wouden vermoorden (notities CGVS, p. 19-20). U verklaarde verder dat ze zeiden dat ze iedereen van de diaspora wouden elimineren (notities CGVS, p. 20). Wanneer u gevraagd werd of iemand van uw collega's die ook campagne voerden problemen kreeg zoals u, ontkende u dit. Wanneer u gevraagd werd of iemand van uw collega's binnen Divine Reality benaderd werd zoals u, verklaarde u het niet te weten (notities CGVS, p. 20). De enige personen waarvan u wist dat ze problemen kregen omwille van hun betrokkenheid bij APC, waren Prince Ebere Obiyuku en Mike Kilibro. U verklaarde dat Mike woonde in Amerika en deelnam aan de verkiezingen en dat Prince Ebere de SLA was van Austin. Verder heeft u geen weet van mensen die net als u campagne voerden en die hierdoor problemen kregen. U verklaarde immers dat u enkel tijdens de verkiezingen van 2015 deel uitmaakte van het campagneteam en dat u honderdvijftig dollar schonk aan de partij. U verklaarde dat u na de verkiezingen geen politieke activiteiten meer deed (notities CGVS, p. 17). U slaagde er bijgevolg ook niet in om concreet te maken waarom u gekidnapd werd en waarom ze u wouden vermoorden. Hieromtrent kan worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat ze u, die een minimale betrokkenheid had bij APC, zouden martelen en willen vermoorden en dat ze u pas in 2017 voor de eerste maal zouden benaderen omwille van uw betrokkenheid bij de verkiezingscampagnes van 2015. Uit bovenstaande blijkt dat u **vage** verklaringen aflegde over wie uw vervolgers waren, hoe ze u kenden en waarom ze u wouden vermoorden, waardoor ze **niet geloofwaardig** geacht worden. De door u geopperde vervolgingsfeiten waarbij u zes maandenlang in coma lag ten gevolge van de extreme mishandeling die u onderging, wordt verder onderuit gehaald door de informatie die werd gevonden op uw Facebookprofiel. Er werden immers inconsistenties opgemerkt tussen uw verklaringen aan het CGVS en de gegevens die werden teruggevonden op uw Facebookprofiel (zie administratief dossier). Zo werden verschillende posts en reacties van u teruggevonden op uw Facebookprofiel van de periode tussen februari 2017 en augustus 2017 (zie administratief dossier).

Gezien u beweerde dat u van 15 januari 2017 tot augustus 2017 in het ziekenhuis in een coma lag (zie notities CGVS, p. 23), is dit op z'n minst merkwaardig te noemen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen, als zou u zes maanden in coma gelegen hebben ten gevolge van foltering, nog meer onderuit gehaald.

Ten slotte toonde u weinig tot geen initiatief om meer informatie te verkrijgen over hetgeen u overkomen was en liet u het na om klacht in te dienen bij de autoriteiten. Hierdoor is het weinig geloofwaardig dat u vreest voor uw leven en dat u nood heeft aan bescherming.

U bleek **weinig interesse** te tonen in de **oorzaak** van hetgeen u overkomen was. U verklaarde dat dat ze u kidnapten en mishandelden omwille van uw activiteiten bij APC en tijdens de verkiezingen (notities CGVS, p. 20). Wanneer u gevraagd werd of u probeerde informatie in te winnen over wat u overkomen was en over wie u probeerde te vermoorden, antwoordde u dat u dat niet deed omdat u de kracht niet had (notities CGVS, p. 24). Wanneer u gevraagd werd of u iemand van APC belde, ontkende u dit. U verklaarde dat enkel Austin Chukwukere u kwam bezoeken in het ziekenhuis, hoewel u niet wist wie hem op de hoogte bracht van de gebeurtenis. Wanneer u gevraagd werd of Austin iets zei over hetgeen u overkomen was, antwoordde u dat hij niet echt iets zei maar dat hij geschrokken was omdat het allemaal kwam door zijn betrokkenheid bij de partij (notities CGVS, p. 22). Wanneer u gevraagd werd of u met iemand sprak van Divine Reality, antwoordde u dat u dat niet deed en gaf u opnieuw als verklaring dat u enkel bezig was met uw behandeling. Wanneer u gevraagd werd of er collega's van u, die gelijkaardige activiteiten deden voor APC, waren die gelijkaardige problemen kenden, ontkende u dit. Wanneer u gevraagd werd of er andere leden van Divine Reality benaderd werden, antwoordde u dat u het niet wist omdat u veel tijd in het ziekenhuis spendeerde (notities CGVS, p. 23). Gezien u bijna vermoord werd omwille van uw, relatief oppervlakkige, betrokkenheid bij APC en u geen idee had door wie, kan verwacht worden dat u meer inspanningen zou hebben geleverd om informatie te bekomen over de gebeurtenis die u bijna het leven kostte en u ertoe dwong om Nigeria voorgoed te verlaten. Dat u er zelfs geen vragen over stelde, terwijl u in direct contact stond met een persoon die een hoge functie bekleedde binnen de partij en waarvan u vermoedde dat uw deelname aan zijn verkiezingscampagne één van de oorzaken was, is niet geloofwaardig.

Verder bleek u geen stappen te hebben ondernomen om **klacht in te dienen** voor de folteringen en poging tot moord. Er werd u gevraagd of u na de gebeurtenis naar de politie ging om hen te vertellen wat er gebeurd was. U verklaarde dat u dat niet deed. Wanneer u gevraagd werd waarom u dit niet doet, antwoordde u vaag dat u niet de mogelijkheid had en dat het niet in u opkwam. U verklaarde dat u enkel bezig was met uw revalidatie (notities CGVS, p. 22). Deze verklaring is echter niet afdoende. Gezien uw betrokkenheid bij APC, de regerende partij in Nigeria (zie administratief dossier), en uw direct contact met Vitus Oguji, een politieagent die tevens uw oom was, en Austin Chukwukere, (één van de twee vertegenwoordigers van Ideato North/Ideato South Federal Constituency in the House of Representatives (zie administratief dossier)) kan van u verwacht worden dat u wel degelijk in de mogelijkheid was om u te beroepen op de Nigeriaanse autoriteiten. U verklaarde immers dat u door de politiemann geëscorteerd werd wanneer u naar het ziekenhuis ging voor revalidatie (om de twee weken) en dat u voor uw veiligheid de rest van uw verblijf in Nigeria ondergedoken bleef in zijn huis (notities CGVS, p. 9). Bovendien verklaarde u dat de politieagent wel een verklaring aflegde bij de politie over de context en de toestand waarin hij u vond op de snelweg (notities CGVS, p. 22). Van iemand die werkelijk bovenstaande vervolging onderging als lid van de regerende partij APC, kan verwacht worden dat hij bescherming bij de Nigeriaanse autoriteiten zoekt en melding maakt bij zijn partij betreffende de ondergane folteringen. Het feit dat u dit niet deed en uw gebrek aan initiatief om gevolg te geven aan hetgeen u is overkomen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging.

U legde een kopie neer een medisch rapport uitgereikt door Agbor Zonal Hospitals Management committee op 16 maart 2018. Dit rapport beschrijft de verwondingen waarmee u werd binnengebracht in het ziekenhuis en de behandeling die u kreeg. U legde ook een kopie neer van de verklaringen van Vitus Oguji uitgereikt door de Saint Michael the Archangel's police op 20 maart 2018. U legde een kopie neer van een politierapport uitgereikt door The Nigeria Police Force op 15 januari 2017 waarin staat in welke conditie en op welke plaats u gevonden werd door Vitus Oguji. U legde ten slotte een kopie neer van de rekeninguittreksels en betaalbewijzen van de ziekenhuiskosten (dd. 15.01.2017, 6.03.2017 en 20.09.2017). Deze documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande pertinente vaststellingen kunnen wijzigen. De documenten bevatten verder geen informatie over de oorzaak van uw verwondingen en het verband met u betrokkenheid bij APC. De door u neergelegde politiedocumenten vertonen bovendien een erg gesolliciteerd karakter en betreffen slechts een kleurenkopie waardoor de authenticiteit ervan niet kan nagegaan worden.

Er kan verder opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Anambra te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Anambra actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Anambra aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending van artikel 3 van het "Europese Verdrag voor Mensenrechten" (hierna: EVRM) aan, procedureel luik.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 13 EVRM, van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet; van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur en van artikel 23.1 Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: Procedurerichtlijn).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

"(...)

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Ten eerste werd vastgesteld dat u inconsistente verklaringen aflegde aan de Belgische autoriteiten inzake uw langdurige afwezigheid uit België.

Zo verklaarde u bij aankomst op de luchthaven te België, op 28 februari 2018, aan de Federale Politie dat u een ongeval had in Nigeria waardoor u acht maanden werd opgenomen in het ziekenhuis. U verklaarde daarnaast dat u in maart zou terugkeren naar Nigeria (zie administratief dossier rapport Grensinspectie). Deze verklaringen komen niet overeen met uw verklaringen aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS, waar u verklaarde dat u lange tijd in het ziekenhuis was opgenomen omdat u gemarteld werd en dat u Nigeria verliet en niet kan terugkeren omdat u vreest gedood te worden (notities CGVS, p. 24 en vragenlijst CGVS). Het is dan ook vreemd dat u dit niet meteen aanhaalde wanneer de Federale Politie u ondervroeg en dat u zelfs aangaf dat u binnen afzienbare tijd terug zou keren naar Nigeria. Dat u geen eenduidige verklaringen aflegde betreffende uw langdurige afwezigheid en uw vrees voor vervolging in Nigeria, tast uw algehele geloofwaardigheid ernstig aan. Verder dient ook te worden opgemerkt dat u laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende. U werd op 28 februari 2018 door de Federale Politie aangehouden op de luchthaven van Zaventem en (...) overgebracht naar het transitcentrum Caricole. U diende echter pas dertien dagen later, op 13 maart 2018 wanneer u een beslissing tot terugdrijving ontving, een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Van iemand die zijn land ontvluchtte uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij al het mogelijke doet om zo snel mogelijk bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat u zo lang wachtte om u op internationale bescherming te beroepen, toont aan dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. **Van een verzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij onmiddellijk bij binnenkomst een verzoek om internationale bescherming indient en eenduidige verklaringen aflegt.**

Ten tweede zijn uw verklaringen over wie uw vervolgers waren en om welke redenen u vervolgd werd weinig concreet.

Wanneer u gevraagd werd of u wist wie de mensen waren die u kidnapten en mishandelden, verklaarde u het niet te weten (notities CGVS, p. 20). U gevraagd of u één van de ontvoerders kende, ontkende u dit. Wanneer u gevraagd werd of dit de eerste keer was dat u benaderd werd omwille van uw politiek engagement, bevestigde u dit (notities CGVS, p. 20). Wanneer u gevraagd werd hoe zij u kenden, verklaarde u dat u het niet wist en dat het ook voor u een raadsel was. U verklaarde verder dat u het gevoel had dat ze u gevolgd hadden. Wanneer u gevraagd werd hoe ze wisten dat u betrokken was bij APC, verklaarde u dat u geloofde dat ze u kenden en dat ze u moeten gevolgd zijn. Wanneer u gevraagd werd hoe ze wisten dat u in Europa leefde, verklaarde u opnieuw dat ze u gevolgd hebben (notities CGVS, p. 21). U verklaarde dat u denkt dat ze u volgden in de periode tussen kerst en de kidnapping (11 januari 2017)(notities CGVS, p. 19-20). U verklaarde echter nooit te hebben gemerkt dat u gevolgd werd en verklaarde zelfs dat u in die periode geen politieke activiteiten deed (notities CGVS, p. 19). Iets later verklaarde u dan weer dat ze u gevolgd hebben in de periode van de verkiezingen in 2015 (notities CGVS, p. 20). Uw verklaringen over dat ze u gevolgd hebben zijn louter speculaties. Hoe dan ook, slaagde u er niet in om **concreet te maken wie u gedurende vier dagen gevangen hield, folterde en voor dood achter liet op de snelweg en hoe deze personen u kenden.**

Wanneer u gevraagd werd waarom ze u mishandelden en kidnapten, verklaarde u dat u denkt dat het door uw activiteiten met APC kwam en dat u denkt dat ze u wouden vermoorden (notities CGVS, p. 19-20). U verklaarde verder dat ze zeiden dat ze iedereen van de diaspora wouden elimineren (notities CGVS, p. 20). Wanneer u gevraagd werd of iemand van uw collega's die ook campagne voerden problemen kreeg zoals u, ontkende u dit. Wanneer u gevraagd werd of iemand van uw collega's binnen Divine Reality benaderd werd zoals u, verklaarde u het niet te weten (notities CGVS, p. 20). De enige personen waarvan u wist dat ze problemen kregen omwille van hun betrokkenheid bij APC, waren Prince Ebere Obiyuku en Mike Kilibro. U verklaarde dat Mike woonde in Amerika en deelnam aan de verkiezingen en dat Prince Ebere de SLA was van Austin. Verder heeft u geen weet van mensen die net als u campagne voerden en die hierdoor problemen kregen. U verklaarde immers dat u enkel tijdens de verkiezingen van 2015 deel uitmaakte van het campagneteam en dat u honderdvijftig dollar schonk aan de partij. U verklaarde dat u na de verkiezingen geen politieke activiteiten meer deed (notities CGVS, p. 17). U slaagde er bijgevolg ook niet in om concreet te maken waarom u gekidnapd werd en waarom ze u wouden vermoorden. Hieromtrent kan worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat ze u, die een minimale betrokkenheid had bij APC, zouden martelen en willen vermoorden en dat ze u pas in 2017 voor de eerste maal zouden benaderen omwille van uw betrokkenheid bij de verkiezingscampagnes van 2015.

Uit bovenstaande blijkt dat u **vage** verklaringen aflegde over wie uw vervolgers waren, hoe ze u kenden en waarom ze u wouden vermoorden, waardoor ze **niet geloofwaardig** geacht worden. De door u geopperde vervolgingsfeiten waarbij u zes maandenlang in coma lag ten gevolge van de extreme mishandeling die u onderging, wordt verder onderuit gehaald door de informatie die werd gevonden op uw Facebookprofiel. Er werden immers inconsistenties opgemerkt tussen uw verklaringen aan het CGVS en de gegevens die werden teruggevonden op uw Facebookprofiel (zie administratief dossier). Zo werden verschillende posts en reacties van u teruggevonden op uw Facebookprofiel van de periode tussen februari 2017 en augustus 2017 (zie administratief dossier). Gezien u beweerde dat u van 15 januari 2017 tot augustus 2017 in het ziekenhuis in een coma lag (zie notities CGVS, p. 23), is dit op z'n minst merkwaardig te noemen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen, als zou u zes maanden in coma gelegen hebben ten gevolge van foltering, nog meer onderuit gehaald.

Ten slotte toonde u weinig tot geen initiatief om meer informatie te verkrijgen over hetgeen u overkomen was en liet u het na om klacht in te dienen bij de autoriteiten. Hierdoor is het weinig geloofwaardig dat u vreest voor uw leven en dat u nood heeft aan bescherming.

U bleek **weinig interesse** te tonen in de **oorzaak** van hetgeen u overkomen was. U verklaarde dat dat ze u kidnapten en mishandelden omwille van uw activiteiten bij APC en tijdens de verkiezingen (notities CGVS, p. 20). Wanneer u gevraagd werd of u probeerde informatie in te winnen over wat u overkomen was en over wie u probeerde te vermoorden, antwoordde u dat u dat niet deed omdat u de kracht niet had (notities CGVS, p. 24). Wanneer u gevraagd werd of u iemand van APC belde, ontkende u dit. U verklaarde dat enkel Austin Chukwukere u kwam bezoeken in het ziekenhuis, hoewel u niet wist wie hem op de hoogte bracht van de gebeurtenis. Wanneer u gevraagd werd of Austin iets zei over hetgeen u overkomen was, antwoordde u dat hij niet echt iets zei maar dat hij geschrokken was omdat het allemaal kwam door zijn betrokkenheid bij de partij (notities CGVS, p. 22). Wanneer u gevraagd werd of u met iemand sprak van Divine Reality, antwoordde u dat u dat niet deed en gaf u opnieuw als verklaring dat u enkel bezig was met uw behandeling. Wanneer u gevraagd werd of er collega's van u, die gelijkaardige activiteiten deden voor APC, waren die gelijkaardige problemen kenden, ontkende u dit. Wanneer u gevraagd werd of er andere leden van Divine Reality benaderd werden, antwoordde u dat u het niet wist omdat u veel tijd in het ziekenhuis spendeerde (notities CGVS, p. 23). Gezien u bijna vermoord werd omwille van uw, relatief oppervlakkige, betrokkenheid bij APC en u geen idee had door wie, kan verwacht worden dat u meer inspanningen zou hebben geleverd om informatie te bekomen over de gebeurtenis die u bijna het leven kostte en u ertoe dwong om Nigeria voorgoed te verlaten. Dat u er zelfs geen vragen over stelde, terwijl u in direct contact stond met een persoon die een hoge functie bekleedde binnen de partij en waarvan u vermoedde dat uw deelname aan zijn verkiezingscampagne één van de oorzaken was, is niet geloofwaardig.

Verder bleek u geen stappen te hebben ondernomen om **klacht in te dienen** voor de folteringen en poging tot moord. Er werd u gevraagd of u na de gebeurtenis naar de politie ging om hen te vertellen wat er gebeurd was. U verklaarde dat u dat niet deed. Wanneer u gevraagd werd waarom u dit niet doet, antwoordde u vaag dat u niet de mogelijkheid had en dat het niet in u opkwam. U verklaarde dat u enkel bezig was met uw revalidatie (notities CGVS, p. 22). Deze verklaring is echter niet afdoende. Gezien uw betrokkenheid bij APC, de regerende partij in Nigeria (zie administratief dossier), en uw direct contact met Vitus Oguji, een politieagent die tevens uw oom was, en Austin Chukwukere, (één van de twee vertegenwoordigers van Ideato North/Ideato South Federal Constituency in the House of Representatives (zie administratief dossier)) kan van u verwacht worden dat u wel degelijk in de mogelijkheid was om u te beroepen op de Nigeriaanse autoriteiten. U verklaarde immers dat u door de politiemann geëscorteerd werd wanneer u naar het ziekenhuis ging voor revalidatie (om de twee weken) en dat u voor uw veiligheid de rest van uw verblijf in Nigeria ondergedoken bleef in zijn huis (notities CGVS, p. 9). Bovendien verklaarde u dat de politieagent wel een verklaring aflegde bij de politie over de context en de toestand waarin hij u vond op de snelweg (notities CGVS, p. 22). Van iemand die werkelijk bovenstaande vervolging onderging als lid van de regerende partij APC, kan verwacht worden dat hij bescherming bij de Nigeriaanse autoriteiten zoekt en melding maakt bij zijn partij betreffende de ondergane folteringen. Het feit dat u dit niet deed en uw gebrek aan initiatief om gevolg te geven aan hetgeen u is overkomen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging.

U legde een kopie neer een medisch rapport uitgereikt door Agbor Zonal Hospitals Management committee op 16 maart 2018. Dit rapport beschrijft de verwondingen waarmee u werd binnengebracht in het ziekenhuis en de behandeling die u kreeg. U legde ook een kopie neer van de verklaringen van Vitus Oguji uitgereikt door de Saint Michael the Archangel's police op 20 maart 2018.

U legde een kopie neer van een politierapport uitgereikt door The Nigeria Police Force op 15 januari 2017 waarin staat in welke conditie en op welke plaats u gevonden werd door Vitus Oguji. U legde ten slotte een kopie neer van de rekeninguittreksels en betaalbewijzen van de ziekenhuiskosten (dd. 15.01.2017, 6.03.2017 en 20.09.2017). Deze documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande pertinente vaststellingen kunnen wijzigen. De documenten bevatten verder geen informatie over de oorzaak van uw verwondingen en het verband met u betrokkenheid bij APC. De door u neergelegde politiedocumenten vertonen bovendien een erg gesolliciteerd karakter en betreffen slechts een kleurenkopie waardoor de authenticiteit ervan niet kan nagegaan worden.(...)”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker laat gelden dat er zich minstens een deugdelijk onderzoek opdringt van de door hem voorgelegde documenten, *in casu* een medisch rapport, een proces-verbaal van de dag waarop hij gevonden werd en een verklaring van de agent die hem aantrof. Verzoeker stelt dat hij hieromtrent slechts summier werd gehoord en is bijgevolg van mening dat de door hem voorgelegde documenten onvoldoende werden onderzocht.

Documenten moeten echter beoordeeld worden in samenhang met de verklaringen en hebben derhalve slechts objectieve bewijswaarde voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen.

Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon terecht vaststellen dat de neergelegde documenten geen informatie bevatten over de oorzaak van zijn verwondingen en het verband met zijn betrokkenheid bij APC. De door verzoeker neergelegde politiedocumenten vertonen een erg gesolliciteerd karakter, hetgeen maakt dat er geen objectieve bewijswaarde aan kan worden toegekend. Ook zijn deze documenten slechts kleurenkopieën. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan hoe dan ook geen bewijswaarde worden verleend.

Het argument dat hij slechts summier werd gehoord over deze documenten doet op zich evenmin afbreuk aan de gedane vaststellingen. Het feit dat de aangehaalde documenten en beschrijvingen van de blessures nauw overeenkomen met de behandelingen die verzoeker uiteenzette tijdens zijn gehoor, toont niet aan dat verzoeker de verwondingen heeft opgelopen in de door hem uiteengezette omstandigheden en dit omwille van de door hem aangehaalde problemen.

Waar verzoeker een recent medisch attest bijvoegt waaruit naar eigen zeggen de huidige littekens worden omschreven dewelke overeenstemmen met zijn verklaringen moet worden opgemerkt dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin een verzoeker zijn/haar verwondingen opliep. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. *In casu* baseert en dient dokter L.W., van wiens hand het medisch attest d.d. 11 april 2018 is, te steunen op verzoeker zijn verklaringen omtrent de oorzaak van zijn verwondingen, verklaringen welke echter ongeloofwaardig werden bevonden.

Dit medisch attest, maakt weliswaar gewag van geheugenproblemen, maar dit blijkt ook te zijn gebaseerd op de eigen *ervaringen* van verzoeker. Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt dat, wanneer aan verzoeker werd gevraagd zijn asielaas uiteen te zetten, hij in staat bleek op spontane wijze precieze, omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen. Het aan het verzoekschrift toegevoegde medisch attest, d.d. 11 april 2018, betreft dan ook geen medisch attest waaruit na een diepgaand medisch onderzoek onomstotelijk blijkt dat het cognitief geheugen van verzoeker dermate is aangetast dat hij niet in staat was een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

Zo verzoeker verwijst naar het arrest “*Singh et autres c. Belgique*” van 2 oktober 2012 van het EHRM, waarin België veroordeeld werd in een zaak van Sikhs die als afgewezen asielzoekers naar Moskou dreigden te worden teruggestuurd, merkt de Raad op dat dit arrest er enkel op wijst dat de nationale asielinstanties, wanneer er twijfels bestaan omtrent de voorgehouden nationaliteit en verblijfplaatsen van een asielzoeker en deze asielzoeker vervolgens documenten aanbrengt die deze twijfels zouden kunnen wegnemen, de plicht hebben deze documenten te onderzoeken om zo meer zekerheid te verkrijgen over het al dan niet bestaan van een risico blootgesteld te worden aan een in artikel 3 van het

EVRM verboden handeling voor betrokkenen in hun land van herkomst. Verzoeker gaat er na een selectieve lezing van voormeld arrest echter aan voorbij dat zijn asielaanvraag niet werd afgewezen omwille van twijfels omtrent zijn voorgehouden nationaliteit en verblijfplaats, doch wel omdat de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten ongeloofwaardig werden bevonden.

Wat het arrest van 19 september 2013 van het EHRM, "*R.J. t. Frankrijk*" betreft, wijst de Raad erop dat uit voormeld arrest kan worden afgeleid dat indien dat bewijsmiddel een sterke aanwijzing vormt dat de gestelde onmenselijke behandeling in het land van herkomst of bestendig verblijf, het letsel van de asielzoeker heeft veroorzaakt, dat dat de betrokken Staat ertoe kan verplichten om nader onderzoek naar dat bewijsmiddel te laten verrichten om twijfel weg te nemen over het risico dat de asielzoeker na uitzetting naar het desbetreffende land, wordt onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM.

Of dat bewijsmiddel tot nader onderzoek noopt, moet de Staat beoordelen in het licht van de gestaafde dan wel geloofwaardig te achten persoonlijke situatie van de asielzoeker en tegen de achtergrond van de algemene situatie in het desbetreffende land (cf. § 53 t/m 56 van het arrest R.C. tegen Zweden, van 9 maart 2010, nr. 41827/07, § 41 t/m 44 van het arrest D.N.W. tegen Zweden, van 6 december 2012, nr. 29946/10, § 62 van het arrest I. tegen Zweden, van 5 september 2013, nr. 61204/09, en § 39 t/m 42 van het arrest R.J. tegen Frankrijk, van 19 september 2013, nr. 10466/11 (www.echr.coe.int)).

Dat andere onderdelen van het asielrelaas ongeloofwaardig zijn, hoeft het ontstaan van voormelde verplichting niet in de weg te staan, in het bijzonder niet indien op het lichaam van de asielzoeker significante littekens of verwondingen zichtbaar zijn, deze littekens of verwondingen stroken met zijn verklaring dat autoriteiten van het desbetreffende land hem onmenselijk hebben behandeld, deze verklaring bevestiging vindt in betrouwbare algemene informatie over dat land, en uit deze informatie ook kan worden afgeleid dat autoriteiten van dat land personen als de asielzoeker na terugkeer mogelijk aan een onderzoek onderwerpen en ze tijdens dat onderzoek onmiddellijk van de littekens of verwondingen op de hoogte kunnen raken (cf. § 67 t/m 69 van voormeld arrest I. tegen Zweden, § 39 en 42 van voormeld arrest R.J. tegen Frankrijk en § 66 en 72 van het arrest Z.M. tegen Frankrijk, van 14 november 2013, nr. 40042/11 (www.echr.coe.int)). Voor het ontstaan van voormelde verplichting is ook van belang of de asielzoeker nog ander bewijsmateriaal heeft overgelegd ter staving van zijn betoog dat hij na uitzetting naar het desbetreffende land zal worden onderworpen aan een behandeling in strijd met voormeld artikel (cf. § 40 t/m 43 van het arrest MO.M. tegen Frankrijk, van 18 april 2013, nr. 18372/10, en § 77 t/m 79 van voormeld arrest Z.M. tegen Frankrijk (www.echr.coe.int)).

In het licht van bovenstaande vaststellingen is de Raad *in casu* van oordeel dat de medische attesten die verzoeker bijbrengt niet nopen tot nader onderzoek, temeer gezien de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig zijn en de andere documenten die hij ter staving van zijn asielrelaas aanbrengt, evenmin overtuigen.

Waar verzoeker verwijst naar het arrest J.K. tegen Zweden d.d. 23 augustus 2016 van het EHRM, merkt de Raad op dat in deze bepaalde zaak geoordeeld werd dat de verklaringen van de betrokkenen weldegelijk geloofwaardig waren en dat ze aangetoond hadden dat zij een persoonlijk risico op vervolging liepen bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst. Zo hield het EHRM rekening met de bedreigingen die Al-Qaeda in het verleden had geuit aan de verzoekers en concludeert het EHRM daaruit dat dit een sterke indicatie is dat de verzoekers bij een terugkeer naar Irak een doelwit blijven van niet-statelijke actoren. De man behoort immers tot een groep van personen die, omwille van hun relatie met de Amerikaanse troepen, systematisch het doelwit zijn van niet-statelijke actoren. Het beschermingsniveau is naar oordeel van het EHRM wel nog voldoende voor het algemene publiek, maar is ontoereikend voor individuen die behoren tot geïsoleerde groepen, zoals verzoekers in dit specifieke dossier, waardoor er in hun geval een reëel risico is op een schending van artikel 3 EVRM bij hun terugkeer naar Irak. Verzoekende partij toont *in casu* geenszins aan zich in een vergelijkbaar geval te bevinden nu haar relaas en haar problemen ongeloofwaardig werden bevonden.

Waar verzoeker verwijst naar het arrest NA tegen Verenigd Koninkrijk van het EHRM van 17 juli 2008 toont hij opnieuw niet aan zich in een vergelijkbaar geval te bevinden nu de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten ongeloofwaardig werden bevonden en in het aangehaalde arrest geloof werd gehecht aan een eerdere arrestatie en detentie.

Verzoeker merkt verder op dat er in de bestreden beslissing inconsistenties werden aangehaald met zijn verklaringen voor de Federale Politie, maar hij niet in de mogelijkheid is geweest deze te controleren, daar het desbetreffende rapport niet werd toegevoegd aan het administratieve dossier en hij op geen enkel ogenblik werd geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen.

Dit laatste geldt ook voor het argument dat hij laattijdig een aanvraag tot internationale bescherming heeft ingediend, aldus nog verzoeker. Ook liet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volgens verzoeker na om hem uit te nodigen om een redelijke verklaring af te leggen omtrent zijn Facebookprofiel.

Waar verzoeker aanvoert dat er in de bestreden beslissing inconsistenties werden aangehaald met zijn verklaringen voor de Federale Politie, maar hij niet in de mogelijkheid is geweest deze te controleren, daar het desbetreffende rapport niet werd toegevoegd aan het administratieve dossier en hij op geen enkel ogenblik werd geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, doet hij geen afbreuk aan de inconsistente verklaringen die hij wel degelijk heeft afgelegd. Uit zijn verklaringen ten aanzien van de Federale Politie van Zaventem (op 28 februari 2018) (stuk 11) blijkt dat hij bij aankomst verklaarde dat hij een ongeval had in Nigeria waardoor hij acht maanden werd opgenomen in het ziekenhuis. Daarnaast verklaarde hij dat hij in maart zou terugkeren naar Nigeria. Deze verklaringen komen niet overeen met zijn verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar hij verklaarde dat hij lange tijd in het ziekenhuis was opgenomen omdat hij gemarteld werd en dat hij Nigeria verliet en niet kan terugkeren omdat hij vreest gedood te worden. Dergelijke vaststellingen doen wel degelijk afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid.

De Raad merkt voorts op dat verzoekers raadsman na kennisname van de bestreden beslissing weliswaar een aanvraag tot het verkrijgen van administratieve documenten of inzage in het asiëldossier heeft gericht aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij schrijven van 6 april 2018 (zie stuk 4 inventaris verzoekschrift) met het verzoek om *“zo spoedig mogelijk kopie van zijn dossier te willen overmaken per mail”*, hetgeen is gebeurd op 10 april 2018. In de verweernota stelt de verwerende partij dat standaard de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken, de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken en de map Landeninformatie worden overgemaakt, tenzij de advocaat uitdrukkelijk vraagt om ook de overige stukken van de Dienst Vreemdelingenzaken over te maken.

Uit het administratief dossier blijkt echter dat het verslag van de Federale Politie geen onderdeel vormt van de map *“Landeninformatie”*, maar een apart stuk is in de inventaris van het administratief dossier. Het stond verzoeker vrij om, nadat hij vaststelt dat de hem toegezonden stukken geen kopie bevatten van het verslag van de Federale Politie, een bijkomende vraag te richten aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen teneinde een kopie van dit stuk te kunnen ontvangen, te meer daar uit de bestreden beslissing duidelijk en concreet blijkt over welk stuk het gaat, hetgeen verzoekers raadsman niettemin heeft nagelaten. Het inzagerecht laat verzoeker ook toe om zijn dossier op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde zijn verdediging te organiseren. Derhalve blijkt uit het administratief dossier niet dat verzoeker op enig moment (na zijn eerste en enige verzoek om kopie van het dossier) inzage gevraagd heeft in het administratief dossier of dat dit zou verhinderd geweest zijn door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dat er nergens anders in het dossier melding werd gemaakt van dit rapport van de grensinspectie, doet geen afbreuk aan het voorgaande. Het feit dat dit stuk niet aan verzoekers raadsman werd bezorgd, doet dan ook geen afbreuk aan verzoekers rechten van verdediging, noch aan het bestaan van dit document.

Waar verzoeker aanvoert dat hij niet werd geconfronteerd met de gedane vaststellingen, dient te worden opgemerkt dat het feit dat hij hiermee niet werd geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bepaalt: *“Indien de ambtenaar tijdens het gehoor vaststelt dat de asielzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in vergelijking met de door hem gedane verklaringen, dient hij de asielzoeker hierop in de loop van het gehoor te wijzen en zijn reactie daarop te noteren”*. In het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit wordt uitdrukkelijk gesteld dat dit artikel de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de asielzoeker niet werd geconfronteerd. Bovendien heeft verzoeker door middel van de bestreden beslissing kennis genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheden en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om er op te reageren, hetgeen hij ook heeft gedaan. Voor het overige bestaat er geen rechtsregel die bepaalt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoeker op voorhand had moeten confronteren met alle vaststellingen waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

Verzoeker heeft overigens de mogelijkheid om middels zijn verzoekschrift de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot de door het Commissariaat-generaal aangehaalde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, wat hij echter heeft nagelaten te doen.

Hetzelfde geldt voor de vaststellingen van de commissaris-generaal met betrekking tot het laattijdig karakter van verzoekers verzoek om internationale bescherming, zijnde dertien dagen nadat hij door de Federale Politie werd tegengehouden op de luchthaven van Zaventem en zijn overbrenging naar het Transitcentrum Caricole en op het moment dat hij een beslissing tot teruggedrijving ontving, en de gegevens die werden teruggevonden op zijn Facebookprofiel. Geen enkele rechtsregel schrijft voor dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoeker vooraf moet confronteren met de informatie op grond waarvan hij voornemens is zijn beslissing te nemen. Waar verzoeker algemeen verwijst naar de schrik door zijn arrestatie en de onwetendheid inzake de problemen in verblijfssituatie waardoor hij eerst polshoogte wou nemen en juridisch advies inwinnen, verschoont hij het laattijdig karakter van zijn asielaanvraag niet. Immers, van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag) of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte en pas na de ontvangst van een beslissing tot teruggedrijving beslist om asiel aan te vragen is een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst van de door hem geschetste problemen.

De louter hypothetische bewering dat andere personen gebruikten maakten van de inloggegevens van verzoeker op zijn Facebookprofiel kan evenmin afbreuk doen aan de vaststellingen met betrekking tot verzoekers Facebookprofiel. Het kan immers niet worden ingezien waarom een derde op verzoekers profiel verschillende posts zou maken en reacties zou geven en nog minder zijn Facebookvrienden op 11 maart 2017 zou bedanken voor de talrijke verjaardagswensen.

Verzoeker geeft vervolgens aan dat de verwerende partij de kopie van zijn gehoorverslag had moeten overmaken bij het versturen van de beslissing conform artikel 57/5^{quater}, §4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen werd nagelaten, waardoor verzoeker deze bijkomend diende op te vragen, hetgeen tot gevolg heeft dat de korte beroepstermijn van tien dagen in de praktijk bijkomend werd verkort tot vier dagen, daar verzoeker uiteindelijk de kopie van het gehoor slechts op 10 april 2018 ontving.

Uit het administratief dossier blijkt dat hem inderdaad geen kopie van het gehoor werd overgemaakt bij het betekenen van de bestreden beslissing, maar op 10 april 2018 nadat verzoekers raadsman om een kopie van het administratief dossier had gevraagd, hetgeen echter de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissing niet aantast.

Artikel 57/5^{quater}, §4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Wanneer de artikelen 57/6, § 2, 57/6, § 3, 57/6/1, § 1 of 57/6/4 worden toegepast, kan een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming.” Hieruit blijkt geenszins de verplichting om met de beslissing ook een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud te betekenen. De Raad verwijst in dit licht tevens naar de Memorie van Toelichting bij artikel 57/5^{quater}, § 4 van de Vreemdelingenwet (zie Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, DOC 54 2548/001, p. 100): *“Ten slotte bepaalt de vierde paragraaf dat zodra de artikelen 57/6, § 2, 57/6, § 3, 57/6/1, § 1 of 57/6/4 worden toegepast, een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming, gezien deze procedures korte termijnen voorziet. Dit betekent logischerwijs dat men niet zal wachten op de opmerkingen van de verzoeker of van zijn advocaat om een beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming te nemen. De eventuele opmerkingen in verband met de overeenstemming van de notities met de inhoud van het persoonlijk onderhoud zullen worden onderzocht in het kader van de beroepsprocedure”*. Uit de toelichting blijkt dat het de wil van de wetgever is dat de eventuele opmerkingen van verzoeker in het geval van toepassing van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet (zoals *in casu* het geval is) zullen worden onderzocht in het kader van de beroepsprocedure.

Het vermoeden van instemming met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud geldt dan ook uiteraard niet voor de procedure in toepassing van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft dan ook in het kader van onderhavig beroep de mogelijkheid om zijn opmerkingen over de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud kenbaar te maken, wat hij *in casu* heeft gedaan. Verzoeker toont dan ook niet *in concreto* aan welke nadelige gevolgen deze handelswijze voor hem zou hebben gehad of op welke wijze deze handelswijze van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing. Aan de bestreden beslissing kleeft bijgevolg geen onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld. Gezien verzoeker bij machte was om in onderhavig verzoekschrift zijn opmerkingen over de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud kenbaar te maken, kan hij dan ook niet worden gevolgd in zoverre hij voorhoudt dat zijn rechten van verdediging hierom geschonden zouden zijn.

Verzoeker voert verder aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er geenszins rekening mee heeft gehouden dat hij verzoeker heeft gehoord voor een periode van 9u30 tot 14 uur, waarbij slechts korte pauzes werden ingelast en zonder lunchpauze. De raadsman van verzoeker maakte hier op het einde van het gehoor een opmerking over, doch dit werd niet opgenomen in het gehoorverslag. Zulk een lang interview met slechts een totaal van 20 minuten pauze heeft volgens verzoeker uiteraard de nodige gevolgen op het gehoor en de wijze waarop hij bepaalde zaken uiteenzet. Uit het gehoorverslag blijkt wel degelijk dat de opmerkingen van verzoekers raadsman erin werden opgenomen, hetgeen ter terechtzitting eveneens door de verzoekende partij wordt bevestigd. Verder moet worden vastgesteld dat verzoeker tijdens het gehoor geen opmerkingen heeft gemaakt met betrekking tot de duur ervan of blijkt alleszins niet uit de stukken van het administratief dossier dat de duur van het gehoor, met twee pauzemomenten, verzoeker zou hebben verhinderd zich bepaalde zaken (correct) te herinneren. De duur van het persoonlijk onderhoud kan dan ook niet worden aanvaard als verschoningsgrond voor de gedane vaststellingen. Verzoeker toont concreet ook niet aan waar de duur van het interview zijn concrete verklaringen zou kunnen hebben beïnvloed.

Verzoeker beperkt zich tot de stelling dat de verwerende partij een hele hoop veronderstellingen maakt op basis van het gegeven dat de verklaringen van verzoeker weinig concreet en vaag zijn, hetgeen mogelijks het gevolg kan zijn van de interview omstandigheden. Vooreerst moet worden opgemerkt dat de gedane vaststellingen pertinent zijn en allen steun vinden in het administratief. Dat er allerlei veronderstellingen werden gemaakt wordt niet nader toegelicht. Evenmin wordt er concreet afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen. De stelling dat verzoekers vage en weinige concrete verklaringen mogelijks het gevolg zijn van de interview omstandigheden, is slechts een hypothetische bewering, die geenszins blijkt uit het administratief dossier.

Ook met het volgende betoog *“Dat verwerende partij zich, naast de documenten, tevens moet baseren op de verklaringen van verzoeker en rekening houden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen (artikel 4 van de kwalificatierichtlijn).*

Verwerende partij dient hierbij niet uit te gaan van onze westerse waarden en redelijke handelingen en dient zich hierbij niet enkel te baseren op haar buikgevoel. Zij moet daarentegen afgaan op hetgeen redelijkerwijs geloofwaardig is in de voorliggende situatie en omstandigheden. (Australian Government, Guidance on the Assessment of Credibility, Migration Review Tribunal and Refugee Review Tribunal, 24 March 2012, para. 2.4)” beperkt verzoeker zich slechts tot algemene beweringen in de mate dat hij slechts een algemeen beeld schetst van de voorgehouden taken van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zonder hierbij concreet te specificeren op welke wijze zij zich in onderhavig geval niet behoorlijk van hun taak zouden hebben gekweten bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming in die mate dat de beslissing anders zou kunnen geweest zijn.

Ook met de stelling dat verzoeker een Nigeriaanse man is die reeds een zeer lange tijd in België woont en hier zijn leven heeft opgebouwd, plots geconfronteerd werd met een trauma dat ongetwijfeld niet enkel zijn fysische, maar tevens zijn psychische gezondheid heeft aangetast, een zestal maanden in coma lag en hierna een bijkomende lange weg tot herstel diende af te leggen weerlegt hij de concrete vaststellingen niet. Bovendien brengt verzoeker geen objectief bewijs bij dat het door hem ondergane trauma zijn psychische gezondheid heeft aangetast, in die zin dat hij niet bij machte is een duidelijk en coherent relaas te brengen omtrent de door hem voorgehouden problemen.

Dat de verwerende partij zich beperkt heeft tot het minimaliseren van het politieke profiel van verzoeker, het betwisten van de geloofwaardigheid op basis van haar buikgevoel en het becommentariëren van de algemene veiligheidssituatie en nagelaten heeft om de grieven op rigoureuze wijze te onderzoeken zijn gratuite beweringen, die geen enkele grondslag vinden in het administratief dossier en de bestreden beslissing en dan ook geen afbreuk kunnen doen aan de gedane concrete en pertinente vaststellingen.

Waar gesteld wordt dat de verwerende partij zich baseert op veronderstellingen, toont verzoeker niet concreet aan waar dit het geval zou zijn. De bovenstaande vaststellingen zijn allen pertinent en vinden steun in het administratief dossier.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Op basis van de “COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram” van 12 april 2016 aanwezig in het administratief dossier, stelt de Raad vast dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe.

Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied vanwaar hij afkomstig is, de staat Anambra. Na grondige analyse van de beschikbare informatie wordt vastgesteld dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Anambra in Nigeria actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.8. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Waar verzoeker verwijst naar de artikel 13 van het EVRM, wijst de Raad erop dat artikel 13 van het EVRM het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel waarborgt. Verzoeker toont niet aan op welke wijze artikel 13 van het EVRM zou geschonden zijn, nu hem de mogelijkheid geboden wordt de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2.10. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig april tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. DIGNEF